

**REGULAMIN INWESTYCYJNY
ASI TAKE PROFIT FUND SPÓŁKA Z O.O. SPÓŁKA KOMANDYTOWA**

Szczegółowe zasady Polityki inwestycyjnej Alternatywnej Spółki Inwestycyjnej Take Profit Fund spółka z o.o. sp. k. (dalej „Polityka”)

Alternatywna Spółka Inwestycyjna Take Profit Fund sp. z o.o. sp. k. (dalej „Spółka”, „ASI”) prowadzi działalność, jako alternatywna spółka inwestycyjna, zgodnie z regulacjami zawartymi w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz.U. z 2018 r. poz. 56 z późn. zm.) (dalej „Ustawa”).

Polityka została przygotowana w oparciu o brzmienie art. 70b Ustawy, w związku z brzmieniem art. 70zc ust. 2 Ustawy oraz art. 20 ust. 1 Ustawy.

Polityka realizowana jest przez nabywanie instrumentów pochodnych oraz w mniejszym stopniu, w celu dywersyfikacji portfela nabywanie akcji giełdowych oraz ETF-ów na indeksy giełdowe, metale szlachetne i surowce a także lokowanie środków na depozytach bankowych.

1. Cel inwestycyjny Spółki i sposób prowadzenia działalności inwestycyjnej Spółki.

Celem inwestycyjnym ASI jest wzrost wartości aktywów Spółki w długim horyzoncie inwestycyjnym, poprzez inwestowanie aktywów w zdywersyfikowany portfel instrumentów finansowych, charakteryzujących się dużą zmiennością cen i wysokim zróżnicowaniem występujących trendów, przy akceptacji wysokiego ryzyka inwestycyjnego.

Cel inwestycyjny ASI będzie realizowany bez względu na sentyment na globalnych rynkach giełdowych. Mając na uwadze charakter Polityki, największy wzrost wartości aktywów Spółka planuje osiągnąć, poprzez ekspozycję na instrumenty finansowe, znajdujące się w silnym trendzie. Natomiast ruchy cen, w ramach utrzymującego się, wąskiego zakresu konsolidacji będą często przyczyną przejściowego obsunięcia kapitału. Ponieważ Polityka zakłada inwestowanie przede wszystkim w niewystandaryzowane instrumenty pochodne, które są aktywami charakteryzującymi się wysokim ryzykiem, realizacji celu inwestycyjnego Spółki należy oczekiwać przy założeniu długiego horyzontu czasowego, przy czym Spółka rekomenduje inwestorom dokonanie pierwszej oceny wyniku finansowego po okresie pierwszego roku inwestycji, ze szczególnym uwzględnieniem stosunku zysku netto do maksymalnego jednostkowego obsunięcia kapitału. Spółka nie gwarantuje osiągnięcia celu inwestycyjnego.

Transakcje w ramach portfela ASI będą wykonywane w przeważającej części poza rynkiem regulowanym i poza alternatywnym systemem obrotu. Środki ASI będą inwestowane, przy użyciu elektronicznych platform wymiany instrumentów finansowych, typu OTC (*over the counter*). W ramach powyższych działań, Spółka będzie uczestniczyć w rynkach:

- a) **foreign exchange market, określany również jako currency market (FOREX)**. Jest to zdecentralizowany (brak konkretnej lokalizacji), pozagiełdowy i nieregulowany rynek walutowy, wykorzystujący dźwignię finansową; oraz:
- b) **rynek kontraktów różnic kursowych (CFD)**, opartych o ceny indeksów giełdowych, surowców, obligacji i akcji. Jest to pozagiełdowy i nieregulowany rynek wykorzystujący dźwignię finansową.

Inwestycje na ww. rynkach w instrumenty pochodne będą dokonywane wyłącznie za pośrednictwem wybranej firmy inwestycyjnej, przy użyciu rachunku instrumentów finansowych, prowadzonego przez tę firmę inwestycyjną, wg jej polityki wykonywania zleceń oraz regulaminu świadczenia usług maklerskich, z wykorzystaniem tzw. dostawców płynności, tj. innych podmiotów inwestycyjnych, w tym banków, oferujących zawieranie transakcji, rozliczanych za pośrednictwem brokera rozliczającego, z którymi firma inwestycyjna zawarła umowę o dostarczanie ofert kupna i

sprzedaży instrumentów finansowych (model ECN). Obligatoryjny wybór firmy inwestycyjnej, stosującej model ECN, ogranicza ryzyko konfliktu interesów, opisane w pkt. 6 Polityki.

Spółka przyjmuje następujące zasady w doborze odpowiedniej firmy inwestycyjnej:

- a) Zgodnie z zawartą umową, pomiędzy firmą inwestycyjną a Spółką, wskazana w zapisie na sąd polubowny instytucja do rozstrzygnięcia możliwych sporów nie może być powiązana z samą firmą inwestycyjną.
- b) Firma inwestycyjna musi posiadać zezwolenie na przechowywanie i rejestrowanie instrumentów finansowych, w tym prowadzenie rachunków papierów wartościowych, rachunków derywatów i rachunków zbiorczych, oraz prowadzenie rachunków pieniężnych.
- c) Firma inwestycyjna musi być członkiem systemu rekompensat, regulowanego przez ustawę o obrocie instrumentami finansowymi i regulację Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A. lub analogicznego systemu, regulowanego przez przepisy państwa siedziby brokera zagranicznego.
- d) Bank, w którym prowadzone są rachunki firmy inwestycyjnej na rzecz Spółki, musi podlegać ochronie depozytów przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny S.A. lub analogiczny system regulowany przez przepisy państwa siedziby brokera zagranicznego.
- e) Firma inwestycyjna musi w odrębnej taryfie bądź regulaminie wyszczególnić i opisać w sposób jednoznaczny i zrozumiały wszelkie koszty, związane ze świadczoną usługą maklerską.
- f) Firma inwestycyjna musi posiadać kompleksową politykę wykonywania zleceń, będącą załącznikiem do umowy o świadczenie usług maklerskich, ze szczególnym uwzględnieniem stosowanego modelu prowadzonej działalności (np. market maker, ECN itp.), a także wyodrębnione procedury postępowania w sytuacji wystąpienia błędnych kwotowań oraz procedury rozpatrywania reklamacji.
- g) Firma inwestycyjna musi podać do wiadomości, choćby poprzez udostępnienie informacji na własnej stronie internetowej, nazwy instytucji, będących jej dostawcami płynności.
- h) Firma inwestycyjna musi należeć do grupy kapitałowej banku lub mieć kapitalizację giełdową na poziomie minimum 1 mld EUR w momencie podpisywania umowy o świadczenie usług maklerskich ze Spółką.

Spółka nie będzie korzystała z usług firmy inwestycyjnej w zakresie doradztwa inwestycyjnego lub zarządzania portfelem instrumentów finansowych.

Z uwagi na powyższe kryteria, Spółka oraz inwestorzy będą zabezpieczeni pod względem regulacyjnym (nadzór polskiego lub europejskiego regulatora, podleganie pod polskie lub unijne przepisy) oraz kapitałowym (w przypadku problemów kapitałowych firmy inwestycyjnej, istnieje prawdopodobieństwo dokapitalizowania jej przez bank).

W przypadku wycofania się firm inwestycyjnych, mających siedzibę na terytorium RP, ze świadczenia usług na rynkach OTC lub jeśli z innych względów, kontynuowanie z nimi współpracy okaże się niemożliwe bądź niekorzystne z punktu widzenia interesów Spółki, dopuszcza się rozpoczęcie współpracy z brokerem zagranicznym, który spełniałby wszystkie ww. kryteria.

W ramach prowadzonej działalności inwestycyjnej, Spółka zamierza korzystać z najpopularniejszej, obecnie dostępnej technologii- Meta Trader 4 i wraz z jej aktualizacjami, używać nowszych wersji programu. W przyszłości Spółka dopuszcza zastosowanie bardziej zaawansowanej technologii.

Powyższe zasady doboru firmy inwestycyjnej, wyłączając model realizacji zleceń właściwy dla rynku FOREX/CFD, stosuje się także w przypadku dokonywania inwestycji na rynku akcji i ETF-ów.

Inwestycje w depozyty bankowe będą odbywały się poza infrastrukturą firmy inwestycyjnej, na podstawie oddzielnej umowy lub umów z bankami krajowymi.

Inwestycje w akcje oraz ETF będą dokonywane na rynkach giełdowych zarówno regulowanych jak i zorganizowanych zarówno krajowych jak i zagranicznych.

Inwestycje Spółki w instrumenty pochodne a więc w główny składnik lokat charakteryzują się bardzo dużym ryzykiem. Inwestycje Spółki w akcje oraz ETF będą charakteryzować się znacznym ryzykiem.

Wartość aktywów netto portfela inwestycyjnego Spółki może cechować się dużą zmiennością, wynikającą ze składu portfela, w szczególności z powodu inwestycji w instrumenty pochodne, w tym w instrumenty finansowe nienotowane na rynku zorganizowanym.

Preferowanym sposobem dezinvestycji jest zamknięcie pozycji inwestycyjnych na rynku FOREX/CFD lub sprzedaż akcji giełdowych i ETF-ów na rynku giełdowym, po spełnieniu się określonych warunków wskazanych w Polityce i Strategii.

2. Typy i rodzaje papierów wartościowych i innych praw majątkowych, będących przedmiotem lokat Spółki.

Spółka może inwestować wyłącznie w następujące kategorie lokat:

a) depozyty (lokaty w bankach krajowych) - od 0 do 100% wartości portfela ASI; Sytuacja, w której portfel ASI będzie składał się w 100% z depozytów bankowych, może wystąpić w warunkach wyjątkowych, najczęściej w krótkim okresie czasu, w przypadku uzasadnionej decyzji Zarządzającego ASI o czasowym zamknięciu wszystkich pozycji inwestycyjnych.

b) instrumenty pochodne - od 0 do 100% wartości portfela ASI, w tym:

- instrumenty finansowe oparte o ceny walut (pary walutowe)
- kontrakty na różnice kursowe (CFD) na indeksy giełdowe
- kontrakty na różnice kursowe (CFD) na obligacje
- kontrakty na różnice kursowe (CFD) na surowce/ towary
- kontrakty na różnice kursowe (CFD) na akcje

Szczegółowy wykaz instrumentów pochodnych, w które Spółka może inwestować, przedstawiony jest w załączniku do Strategii inwestycyjnej ASI.

Są to instrumenty na rynkach OTC w postaci par walutowych oraz kontraktów na różnice kursowe (contract for difference- CFD) indeksów giełdowych, obligacji, surowców i akcji. Wymienione instrumenty pozwalają na dokonywanie transakcji na walutach i na instrumentach bazowych danego kontraktu bez ich posiadania, a jedynie w oparciu o cenę instrumentu, zaoferowaną przez wybraną firmę inwestycyjną, zgodnie z jej polityką wykonywania zleceń. Rozliczenie dokonanej transakcji odbywa się poprzez transfer różnicy między ceną otwarcia a ceną zamknięcia pozycji, z uwzględnieniem kosztów firmy inwestycyjnej, za pośrednictwem której transakcje są realizowane. Inwestycje na rynku OTC wiążą się z wykorzystaniem mechanizmu dźwigni finansowej, co powoduje możliwość osiągnięcia straty, przewyższającej kwotę zainwestowanego kapitału, który stanowi jedynie depozyt zabezpieczający dla realizowanych transakcji. W celu stanowczego ograniczenia powyższego ryzyka, stosuje się limity możliwości wykorzystania mechanizmu dźwigni finansowej, opisane w pkt. 3 Strategii inwestycyjnej ASI. Szczegółowe zestawienie ryzyk związanych z inwestycją, znajduje się w pkt. 6 Polityki.

c) akcje giełdowe - od 0% do 100% wartości portfela ASI, z zastrzeżeniem poniższych uwarunkowań, w tym:

- akcje giełdowe spółek krajowych
- akcje giełdowe spółek zagranicznych

Są to akcje spółek giełdowych, notowane na rynkach regulowanych, zgrupowane na najważniejszych indeksach giełdowych polskich i zagranicznych.

d) ETF-y (Exchange Traded Funds) - od 0% do 100% wartości portfela ASI, z zastrzeżeniem poniższych uwarunkowań, w tym:

- ETF-y na indeksy giełdowe (long/short)
- ETF-y na metale szlachetne i przemysłowe (long/short)
- ETF-y na akcje (long/short)
- ETF-y na surowce rolne i inne (long/short)

Są to fundusze indeksowe, notowane na najważniejszych giełdach polskich i zagranicznych.

Zaangażowanie w akcje giełdowe powyżej 30% wartości aktywów Spółki jest możliwe na mocy decyzji Zarządzającego ASI w razie zidentyfikowania przez niego ryzyk systemowych.

Zaangażowanie w ETF-y powyżej 30% wartości aktywów Spółki jest możliwe na mocy decyzji Zarządzającego ASI w razie zidentyfikowania przez niego ryzyk systemowych.

Łączne zaangażowanie w akcje i ETF-y powyżej 40% wartości portfela ASI Spółki jest możliwe na mocy decyzji Zarządzającego ASI w razie zidentyfikowania przez niego ryzyk systemowych.

Ekspozycja na walory notowane na giełdach światowych ma na celu wzrost wartości aktywów Spółki oraz dywersyfikację ryzyka portfela Spółki.

3. Kryteria doboru lokat Spółki.

Głównym kryterium doboru lokat Spółki jest realizacja celu inwestycyjnego Spółki, przy zachowaniu zasad dywersyfikacji oraz zarządzania ryzykiem inwestycyjnym.

Opis kryteriów doboru lokat, w zależności od ich kategorii:

a) dla depozytów bankowych - oprocentowanie depozytów bankowych oraz kondycja finansowa banku, przyjmującego pieniądze w depozyt,

b) dla instrumentów pochodnych, akcji i ETF-ów - zbiór metod, tworzących wyspecjalizowany model podejmowania decyzji inwestycyjnych łączący elementy klasycznej analizy technicznej z analizą fundamentalną, w oparciu o teorię finansów behawioralnych. Zarządzanie portfelem opiera się na probabilistycznym podejściu do wyceny zdarzeń rynkowych, wpływających na zmiany cen instrumentów finansowych oraz na monitorowaniu wskaźnika zysk/ryzyko każdej transakcji. Wskazana metodologia zakłada, iż na rynkach finansowych, w wyniku zawieranych przez jego uczestników transakcji, dochodzi do dostosowania cen walorów (walut, indeksów giełdowych, obligacji, metali szlachetnych, surowców, akcji, ETF-ów i innych) do scenariuszy zaistnienia warunków ekonomicznych (tzw. fundamentów), istotnych z punktu widzenia wartości danego instrumentu finansowego. Dane te są analizowane przez Zarządzającego ASI ze szczególnym uwzględnieniem przebiegu cyklu koniunkturalnego oraz aktualnej jego fazy. Główne elementy, zwane wyżej fundamentami, które są brane pod uwagę, przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych w zakresie doboru lokat to:

- polityka pieniężna i poziom inflacji oraz ogólna kondycja gospodarki, w tym poziom PKB i sytuacja polityczna w danym państwie/ strefie ekonomicznej (w szczególności dla walut i indeksów giełdowych),
- zyski spółek i inne dane makroekonomiczne, ogólna kondycja gospodarki oraz zmiany poziomu stóp procentowych (w szczególności dla indeksów giełdowych i akcji),
- pogoda i urodzaj oraz popyt na wyroby (w szczególności dla surowców rolnych),
- wydobywanie i jego koszty a także popyt "fizyczny" (w szczególności dla metali szlachetnych i przemysłowych),
- zachowania podmiotów, mających wpływ na globalny rynek finansowy, takich jak banki centralne, rządy państw, instytucje państwowe, banki inwestycyjne, inne instytucje finansowe, w tym fundusze inwestycyjne (dla wszystkich rodzajów lokat),
- krzywa rentowności obligacji ze szczególnym uwzględnieniem momentów jej inwersji, (w szczególności dla indeksów giełdowych, metali szlachetnych i obligacji),
- analiza cyklu ekonomicznego, opisana szczegółowo dalej (dla wszystkich rodzajów lokat),
- analiza sentymentu rynkowego, ze szczególnym uwzględnieniem badań wśród zróżnicowanych grup inwestorów i wskaźników sentymentu oraz wielkości pozycji spekulacyjnych (w szczególności dla indeksów giełdowych),
- analiza fundamentalna na podstawie istotnych wskaźników ekonomicznych (w szczególności dla akcji spółek giełdowych),
- analiza techniczna (dla wszystkich rodzajów lokat).

Zarządzający ASI, przy doborze lokat do portfela ASI, opiera się na teorii finansów behawioralnych, mówiącej, że jedynie częściowa racjonalność jednostki na rynku finansowym spowodowana jest presją czasu oraz mnogością i złożonością napływających informacji, co objawia się występowaniem licznych heurystyk. Są to uproszczenia w procesie podejmowania decyzji inwestycyjnych, stosowane przez uczestników rynku, eliminujące pełen proces matematycznej analizy danych i zastępujące go procesem uproszczonym. Można tu wyróżnić heurystyki: dostępności, reprezentatywności, zakotwiczenia i dostosowania oraz błędu koniunkcji. Strategii satysfakcjonowania, w ramach której inwestor przetwarza tylko pozornie najistotniejsze dane, towarzyszy selektywna percepcja informacji, tj. interpretacja napływających danych z perspektywy własnego spojrzenia i oczekiwań a także błąd afirmacji i błąd post factum. Zaburzony proces decyzyjny uczestników rynku jest nierozzerwalnie związany z funkcją wartości zysków i strat, z jej punktem odniesienia, malejącą wrażliwością na dodatkowe zyski i straty oraz awersją do strat. W wyniku poruszania się po funkcji wartości dochodzi często do maksymalizowania strat oraz minimalizowania zysków, co stanowi esencję nieracjonalności poczyną licznej grupy inwestorów. Zarządzający ASI zakłada, że między innymi w wyniku opisanego wyżej sposobu działania uczestników rynku, nie wszystkie informacje są odzwierciedlone w cenach instrumentów finansowych; Dzięki analizie behawioralnej podmiotów, uczestniczących w wymianie handlowej na globalnym rynku finansowym, można wskazać potencjalne niedoskonałości w rynkowej wycenie walorów, będących przedmiotem transakcji.

Zarządzający ASI **podąża za kapitałem podmiotów mających wpływ na globalny rynek finansowy** na podstawie obserwacji, w którą stronę kierują go ich pozostałe zasoby. Dobór lokat w ramach ASI dokonywany jest na podstawie monitorowania przewag rynkowych najwyższej wykwalifikowanych podmiotów rynku finansowego, które zostały zdefiniowane jako: **Wiedza**: znajomość klasycznej analizy technicznej, aktualnych strategii i technik transakcyjnych, w tym algorytmów, znajomość psychologii

rynku, szerokie doświadczenie transakcyjne i ogólny tworzony przez lata know - how; oraz: **Zasoby "fizyczne"**: kapitał finansowy, ludzie- profesjonalisci, działający na rynku zawodowo, oprogramowanie, w tym wykorzystujące metody HFT, sztuczną inteligencję i robotykę, media: zarządzanie informacją i dezinformacją, dostęp do informacji niejawnych, możliwość podejmowania decyzji na skalę państwa bądź uzyskania wsparcia ze strony rządu. Sposób oraz czas wykorzystania powyższych przewag rynkowych przez duże podmioty, informuje zarządzającego ASI o prawdopodobnych kierunkach i wolumenach wykonywanych przez nie transakcji, a tym samym o możliwości wystąpienia określonych trendów rynkowych.

Zarządzający ASI buduje portfel ASI w perspektywie średnio- i długoterminowej, analizując przebieg cyklu koniunkturalnego. Typowa strategia budowania portfela w oparciu o cykl koniunkturalny: **ożywienie** – akcje, **ekspansja** – akcje i surowce, **spowolnienie** – gotówka, **recesja** – obligacje, gotówka, została wzmocniona poprzez zastosowanie aktywnego zarządzania. Opiera się ono na założeniu o możliwości uzyskiwania dodatnich stóp zwrotu, bez względu na koniunkturę rynkową a w istocie polega na możliwości zajęcia zarówno pozycji długiej, jak i pozycji krótkiej w ww. klasach aktywów. Dlatego, np. w fazie spowolnienia gospodarczego i recesji, w portfelu ASI będzie występowała długoterminowa przewaga pozycji krótkich nad pozycjami długimi w indeksach giełdowych i akcjach. Bazowe pozycje, czyli główne składniki inwestycyjne portfela ASI są budowane w długiej i średniej perspektywie czasu, w horyzoncie od około pół roku do trzech lat (z niezbędnym odnawianiem pozycji po jej expiracji w przypadku rynku OTC). W trakcie utrzymywania ww. długoterminowych pozycji dochodzi do licznych modyfikacji i przejściowych odwróceń (zmiana znaku np., z long na short) ich części (średnio do około 50% wielkości danej pozycji) w sytuacji występowania lokalnych korekt bądź przejściowej zmiany trendu, co stanowi element krótkoterminowy w zarządzaniu portfelem ASI i służy maksymalizowaniu zysku ASI. Dlatego też część składu portfela ASI podlega częstym rotacjom. Strategia absolutnej stopy zwrotu jest dodatkowo wzmocniona możliwością wykorzystania mechanizmu dźwigni finansowej, w celu maksymalizacji zysków.

Zarządzający ASI wykorzystuje **analizę techniczną**, przy pomocy której dochodzi do stworzenia swoistej mapy do poruszania się w rzeczywistości trendów rynkowych. Umiejętność ich identyfikacji stanowi *know how* ASI. Zarządzający ASI zakłada, zgodnie ze słabą formą teorii rynków efektywnych, **że wszystkie przeszłe zmiany cen są odzwierciedlone w aktualnej cenie instrumentów finansowych**. Mimo to, analiza techniczna jest stosowana przez pewną grupę uczestników rynku, jako autonomiczna strategia transakcyjna. Fakt ten Zarządzający ASI traktuje, jako heurystykę. Formacje analizy technicznej służą przekazywaniu w/w uczestnikom rynku dezinformacji nt. przyszłego zachowania cen. Składniki analizy technicznej, brane pod uwagę przy bieżącej analizie zachowania cen walorów, w ścisłej korelacji z ich analizą fundamentalną są następujące: trendy (linie, kanały, szczyty, dołki), prostokąty, obszary wsparcia i oporu oraz formacje (14 rodzajów) i formacje świecowe (10 rodzajów), trzy klasyczne oscylatory, dwie średnie typu SMA i poziomy pivota. Istotą wykorzystania metod analizy technicznej w praktyce transakcyjnej, jest wyznaczanie korzystnych, ze względu na poziom potencjalnego zysku do ryzyka, poziomów cenowych potencjalnych transakcji, których dokonanie będzie zależało od odrębnej analizy fundamentalnej. Precyzyjnie wyznaczone **poziomy wejścia, Stop Loss** (zamknięcie stratnej transakcji po cenie, która informuje o prawdopodobnej zmianie sentymentu rynkowego na kierunek przeciwny do oczekiwanego) oraz **Take Profit** (zamknięcie zyskowej transakcji po cenie, która informuje o możliwym, przynajmniej przejściowym wyczerpaniu się siły sprzyjającego sentymentu rynkowego i przejściu w korektę bądź odwrócenie trendu) z uwzględnieniem analizy funkcji wartości zysków i strat, służą maksymalizacji zysków ASI. Zarządzający ASI dąży do wykonywania transakcji o wskaźniku potencjalnego zysku do ryzyka minimum 2:1.

Zarządzający ASI, w procesie decyzyjnym, w zakresie zakupu akcji, oprócz powyższych zasad stosuje między innymi strategię momentum oraz wykorzystuje anomalie czasowe i anomalie, związane z opóźnioną reakcją inwestorów na napływające wyniki spółek. Dokonuje się również analizy fundamentalnej spółek giełdowych ze szczególnym uwzględnieniem analizy finansowej oraz wskaźników atrakcyjności inwestycyjnej.

Aby działać zgodnie z powyższymi zasadami, Zarządzający ASI wykorzystuje następujące ogólnodostępne narzędzia analityczne:

- w zakresie śledzenia zdarzeń rynkowych i obserwacji ruchów podmiotów, mających wpływ na globalny rynek finansowy: portale: Bloomberg, Reuters, Bankier.pl, money.pl, analizy.pl,
- w zakresie śledzenia danych makroekonomicznych i obserwacji ruchów podmiotów, mających wpływ na globalny rynek finansowy: investing.com,

- w zakresie badania korelacji pomiędzy instrumentami: mataf.com,
 - w zakresie dokonywania analizy technicznej: oprogramowanie eSignal oraz funkcjonalności, oferowane przez aplikację Meta Trader 4,
- w zakresie monitoringu składu portfela oraz zarządzania: autorski dziennik pozycji oraz liczne analizy własne.

Zespół powyższych zasad stanowi przewagę, która na dużej próbie losowych (prawdopodobnych) zdarzeń, występujących na rynkach finansowych, pozwala osiągać ponadprzeciętny wynik inwestycyjny, przy stosunkowo małych obsunięciach kapitału.

4. Zasady dywersyfikacji lokat Spółki i inne ograniczenia inwestycyjne oraz zarządzanie ryzykiem.

Spółka stosuje politykę tzw. absolutnej stopy zwrotu tzn. ASI będzie dążyć do osiągnięcia dodatniej stopy zwrotu, bez względu na sytuację na rynku finansowym. Jej polityka inwestycyjna charakteryzuje się elastycznością w doborze lokat oraz dopuszcza dużą zmienność składników inwestycyjnych, posiadanych w portfelu.

Spółka przyjęła następujące zasady dywersyfikacji lokat oraz zarządzania ryzykiem w zakresie instrumentów pochodnych wymienionych w Polityce:

a) Ryzyko pozycji i metodologia używania poziomu Stop Loss / Take Profit:

1% ryzyka przypada na jedną pozycję inwestycyjną. Ryzyko to jest rozumiane, jako procentowa strata wartości całego portfela ASI, wynikająca z zamknięcia pozycji na poziomie Stop Loss (rozumianym jako zamknięcie pozycji po spadku ceny instrumentu do wartości określonej przez Zarządzającego ASI). Obok poziomu Stop Loss, ustalany jest również hipotetyczny poziom Take Profit (rozumiany jako możliwość zamknięcia pozycji po wzroście ceny instrumentu do wartości, która została oszacowana przez Zarządzającego ASI). Obie wartości współistnieją ze sobą, w trakcie zarządzania pozycją inwestycyjną, szczególnie gdy jest ona zyskowna, powyższe poziomy mogą być przesuwane, zgodnie z zasadami analizy technicznej. Proces przesuwania wspomnianych poziomów wiąże się również z możliwością powiększenia zarabiającej pozycji, przy zachowaniu pierwotnego stosunku zysku do ryzyka, co jest często stosowane. W przypadku posiadania pozycji inwestycyjnej w portfelu, która zmierza w kierunku przeciwnym do oczekiwanego, poddawana jest ona obserwacji, w celu zminimalizowania strat a jej zamknięcie występuje najczęściej przed osiągnięciem ostatecznego poziomu Stop Loss, gdy sentyment rynkowy świadczy o znikomym prawdopodobieństwie powodzenia transakcji. Opisaną metodologię zarządzania ryzykiem można ogólnie określić, jako minimalizowanie strat i budowanie zysków. Jest ona skuteczna z racji tego, że trafne oszacowanie ww. poziomów skutkuje dłuższym utrzymaniem zarabiającej pozycji i współtowarzyszy podwyższonemu prawdopodobieństwu zdarzenia, w którym rozgrywany przez zarządzającego ASI scenariusz rynkowy jest zgodny ze scenariuszem realizowanym przez dużych uczestników rynku. Analogicznie: nietrafne oszacowanie ww. poziomów skutkuje szybkim zamknięciem stratnej pozycji. Druga przesłanka, przemawiająca za stosowaniem metody minimalizowania strat i budowania zysków to fakt, iż pozostaje ona w całkowitej sprzeczności z psychologią rynku, która poprzez wbudowane ludzkie mechanizmy przetrwania, skłania często jego uczestników, do przetrzymywania strat i minimalizowania zysków. Proces ten opisany został szczegółowo w Części 3 Polityki.

We wszystkich poniższych punktach pojęcie ryzyka inwestycyjnego jest rozumiane, jak w pkt.

a)

b) Dywersyfikacja pozycji inwestycyjnych, w zależności od formacji cenowych, z powodu których zostały zajęte:

Formacja cenowa oznacza specyficzny układ na wykresie ceny danego waloru i jest elementem analizy technicznej. Opisywana klasyfikacja jest niezbędna przy szacowaniu siły danego sygnału transakcyjnego, przy czym przyjmuje się, że formacja cenowa utworzona w ciągu dłuższego okresu czasu generuje silniejszy sygnał transakcyjny, niż formacja cenowa utworzona w ciągu krótszego okresu czasu. W ramach klasyfikacji wyróżniamy następujące **kategorie klasyfikacyjne**:

- PKD - Pozycja kontynuacji trendu wynikająca z dużej formacji. Duża formacja oznacza, że układ cenowy, będący sygnałem do zajęcia pozycji inwestycyjnej, ukształtował się przez okres minimum 5 tygodni, bezpośrednio przed zawarciem transakcji.;
- PKM - Pozycja kontynuacji trendu wynikająca z małej formacji. Mała formacja oznacza, że układ cenowy, będący sygnałem do zajęcia pozycji inwestycyjnej, ukształtował się przez okres od 1 do 5 tygodni, bezpośrednio przed zawarciem transakcji.;

- **POD** - Pozycja odwrócenia trendu wynikająca z dużej formacji. Duża formacja oznacza, że układ cenowy, będący sygnałem do zajęcia pozycji inwestycyjnej, ukształtował się przez okres minimum 5 miesięcy, bezpośrednio przed zawarciem transakcji.;
- **POM** - Pozycja odwrócenia trendu wynikająca z małej formacji. Mała formacja, oznacza, że układ cenowy, będący sygnałem do zajęcia pozycji inwestycyjnej, ukształtował się przez okres od 1 tygodnia do 5 miesięcy, bezpośrednio przed zawarciem transakcji.;
- **PW** - Pozycja wyprzedzająca na niższym interwale czasowym. Niższy interwał czasowy oznacza, że układ cenowy, będący sygnałem do zajęcia pozycji inwestycyjnej, ukształtował się w okresie od 1 do 6 dni, bezpośrednio przed zawarciem transakcji.;
- **IND** - Pozycja typu *intraday*. *Intraday* oznacza, że układ cenowy, będący sygnałem do zajęcia pozycji inwestycyjnej, ukształtował się w ciągu dnia zawarcia transakcji, bezpośrednio przed jej dokonaniem.;
- **PP** - Powiększenie istniejącej zarabiającej pozycji, która znacząco przekroczyła próg rentowności. Znaczące przekroczenie progu rentowności oznacza, że w chwili zawierania pozycji, powiększającej istniejącą pozycję, zysk z istniejącej otwartej pozycji wynosi nie mniej, niż wartość bezwzględna ryzyka tej pozycji.

Ograniczenia inwestycyjne ze względu na ww. kategorie klasyfikacyjne:

- Suma ryzyka wszystkich pozycji, zajętych w określonym instrumencie bazowym i przyporządkowanych do jednej z kategorii klasyfikacyjnych nie może przekroczyć 5% wartości aktywów ASI.
- Suma ryzyka wszystkich pozycji zajętych w instrumentach bazowych silnie skorelowanych, przyporządkowanych do jednej z kategorii klasyfikacyjnych, nie może przekroczyć 7,5% wartości aktywów ASI. Silna korelacja instrumentów oznacza, że wzrost, bądź spadek ceny danego waloru w minimum 70% wpływa na wzrost bądź spadek ceny waloru, silnie z nim skorelowanego.

c) Ograniczenia doboru lokat Spółki, w zależności od grup ryzyka:

Dywersyfikacja lokat odbywa się również na podstawie podziału instrumentów na poszczególne grupy ryzyka, zgodnie z załącznikiem do Strategii inwestycyjnej ASI i jest ona następująca:

- Suma ryzyka wszystkich pozycji, zajętych w określonym instrumencie pochodnym, przyporządkowanym do grupy: "główne pary walutowe", nie może przekroczyć poziomu 2,5% wartości aktywów ASI.
- Suma ryzyka ekspozycji, zbudowanej w określonym instrumencie bazowym, poprzez zajęcie kilku pozycji w różnych instrumentach pochodnych, przyporządkowanych do grupy: "główne pary walutowe", nie może przekroczyć poziomu 6% wartości aktywów ASI.
- Suma ryzyka wszystkich pozycji, zajętych w określonym instrumencie pochodnym, przyporządkowanym do grupy: "pozostałe pary walutowe", nie może przekroczyć poziomu 1% wartości aktywów ASI.
- Suma ryzyka ekspozycji, zbudowanej w określonym instrumencie bazowym, poprzez zajęcie kilku pozycji w różnych instrumentach pochodnych, przyporządkowanych do grupy: "pozostałe pary walutowe", nie może przekroczyć poziomu 3% wartości aktywów ASI.
- Suma ryzyka wszystkich pozycji, zajętych w określonym instrumencie bazowym, przyporządkowanym do grupy: "główne indeksy i surowce", nie może przekroczyć poziomu 3 % wartości aktywów ASI.
- Suma ryzyka ekspozycji, zbudowanej w różnych instrumentach bazowych, przyporządkowanych do grupy: "główne indeksy i surowce", nie może przekroczyć poziomu 6% wartości aktywów ASI.
- Suma ryzyka wszystkich pozycji, zajętych w określonym instrumencie bazowym, przyporządkowanym do grupy: "pozostałe indeksy i surowce", nie może przekroczyć poziomu 1,5% wartości aktywów ASI.
- Suma ryzyka ekspozycji, zbudowanej w różnych instrumentach bazowych, przyporządkowanych do grupy: "pozostałe indeksy i surowce", nie może przekroczyć poziomu 3% wartości aktywów ASI.
- Suma ryzyka wszystkich pozycji, zajętych w określonym instrumencie pochodnym, przyporządkowanym do grupy: "egzotyczne pary walutowe" nie może przekroczyć poziomu 0,5% wartości aktywów ASI.
- Suma ryzyka ekspozycji, zbudowanej w określonym instrumencie bazowym, poprzez zajęcie kilku pozycji w różnych instrumentach pochodnych, przyporządkowanych do grupy: "egzotyczne pary walutowe" nie może przekroczyć poziomu 1,5% wartości aktywów ASI.

- Suma ryzyka wszystkich pozycji, zajętych w określonym instrumencie pochodnym, przyporządkowanym do grupy: "akcje" nie może przekroczyć poziomu 0,5% wartości aktywów ASI.
- Suma ryzyka ekspozycji, zbudowanej w różnych instrumentach bazowych, przyporządkowanych do grupy: "akcje", nie może przekroczyć poziomu 1% wartości aktywów ASI.

W przypadku zbudowania ekspozycji w określonym instrumencie bazowym, poprzez zajęcie kilku pozycji w instrumentach pochodnych, przyporządkowanych do różnych grup ryzyka, stosuje się ograniczenie procentowe, będące średnią ważoną ograniczeń, charakterystycznych dla każdej z grup.

d) Zarządzanie ryzykiem portfela ASI bez względu na rodzaj i skład utworzonej ekspozycji w instrumentach pochodnych:

Suma ryzyka wszystkich pozycji, zajętych w instrumentach pochodnych wymienionych w Załączniku do *Strategii inwestycyjnej Alternatywnej Spółki Inwestycyjnej Take Profit Fund sp. z o.o. sp. k.*, nie może przekroczyć poziomu 30% wartości aktywów ASI.

e) Stosowanie innych zabezpieczeń pozycji inwestycyjnych:

W ramach zarządzania ryzykiem portfela ASI, alternatywnie poziomów Stop Loss, stosuje się hedging pozycji inwestycyjnych. Pojęcie hedgingu rozumiane jest jako utrzymanie dwóch pozycji przeciwnych w tym samym instrumencie finansowym bez określonych zleceń typu Stop. W odniesieniu do pozycji przeciwnych, limity ryzyka wynikające z poziomów Stop Loss / Take Profit, opisane w Polityce Inwestycyjnej ASI nie mają zastosowania. Limity Ryzyka pozycji oblicza się z pominięciem wolumenu pozycji o przeciwnych znakach, powstałych w wyniku zastosowania hedgingu. Limity ryzyka przypadającego na jedną pozycję inwestycyjną stosuje się w następujący sposób: średnia strata przypadająca na jedną zamkniętą pozycję inwestycyjną nie może w danym roku obrachunkowym przekroczyć 1% wartości aktywów Portfela ASI.

Powyższa metoda zabezpieczenia portfela ASI znajduje uzasadnienie szczególnie w warunkach niskiej płynności rynku i podwyższonej zmienności cen i ułatwia proces budowania pozycji w trudnych warunkach rynkowych. Umożliwia realizowanie dużej liczby transakcji na różnych poziomach cenowych, w różnych horyzontach czasowych oraz budowanie pozycji w horyzoncie długoterminowym. Dodatkowo eliminuje istotne ryzyko wykorzystania informacji poufnej, opisane w paragrafie 6. Jeżeli z istotnych powodów Zarządca ASI uzna, iż zastosowanie SL może stanowić podwyższone ryzyko dla Portfela ASI (przykład negatywnego skutku poziomów SL: skokowy, sztucznie wywołany spadek cen ropy naftowej do -42 USD / baryłkę w trakcie "korona krachu"), może zrezygnować ze stosowania SL w ramach Portfela ASI i zarządzać pozycją manualnie, z zastrzeżeniem utrzymania średnich strat przypadających na jedną pozycję opisanych w Polityce, przy zachowaniu najwyższej staranności. Oznacza to śledzenie zmienności ekspozycji Portfela ASI na bieżąco i podejmowanie decyzji, co do jej modyfikacji, na podstawie zmieniających się warunków rynkowych, głównie w oparciu o fundamenty rynkowe. Powyższa metoda zarządzania ryzykiem eliminuje ryzyko wykorzystania informacji poufnej oraz mityguje ryzyko trendu pozornego, opisane w paragrafie 6.

5. Dopuszczalna wartość kredytów i pożyczek zaciąganych przez Spółkę.

Spółka nie będzie zaciągać kredytów i pożyczek.

6. Ryzyka związane z działalnością inwestycyjną Spółki.

a) Czynniki ryzyka, związane z inwestowaniem w instrumenty oparte o ceny walut (FOREX):

Ryzyko, związane ze zmianami kursów walut: ryzyko negatywnego wpływu zmiany ceny określonej waluty, w stosunku do ceny drugiej określonej waluty, na wycenę otwartej pozycji.

Ryzyko, związane ze stosowaniem dźwigni finansowej: ryzyko, że w przypadku nietrafnych decyzji inwestycyjnych, stosowanie instrumentów pochodnych może prowadzić do zwielokrotnienia strat, w porównaniu do pozostałych lokat Spółki.

Ryzyko braku płynności: w okresach ograniczonej płynności (np. w czasie publikacji ważnych danych ekonomicznych, w nocy bądź w trakcie dni świątecznych) istnieje ryzyko wystąpienia rozszerzonych spreadów transakcyjnych (różnic, między kursem kupna a kursem sprzedaży waluty), które mogą wpływać negatywnie na ceny otwieranych bądź zamykanych pozycji. W skrajnych sytuacjach, takich jak, ogłoszenie niespodziewanej, przełomowej rynkowej informacji, zamknięcie istniejącej pozycji bądź otwarcie kolejnej, może okazać się niemożliwe, np. z powodu przejściowego

wycofania się z rynku dostawców płynności firmy inwestycyjnej. Dotyczy to również zleceń typu Stop Loss.

Ryzyko powstania luki cenowej: luka cenowa oznacza skokową i nagłą zmianę ceny bez utrzymania jej ciągłości i może wystąpić zarówno pomiędzy sesjami handlu na danej parze walutowej, jak i w trakcie sesji, w szczególności w momencie ogłaszania istotnych danych ekonomicznych, znacząco odbiegających od oczekiwań rynkowych. W wyniku powstania luki cenowej, zlecenia złożone przez Spółkę, mogą zostać zrealizowane po znacznie mniej korzystnych cenach, niż te, które zostały ustalone w momencie wysyłania zleceń na rynek. Dotyczy to zarówno zleceń typu "po cenie rynkowej", jaki i Stop Loss i zleceń oczekujących. Strata powstała, w wyniku luki cenowej może przekroczyć wartość zainwestowanego kapitału.

Ryzyko operacyjne: polega na możliwości wystąpienia błędów systemu transakcyjnego, przy pomocy którego dokonywane są transakcje na rynku bądź przejściowych kłopotów w dostępie do Internetu i przesyłania danych. Czynniki te mogą skutkować opóźnieniem w realizacji zleceń, brakiem skuteczności ich wysyłania lub też ich realizacją na warunkach odmiennych, niż oczekiwane, w wyniku czego może wystąpić strata finansowa.

Ryzyko rozliczenia transakcji: ryzyko związane z możliwością występowania błędów lub opóźnień w rozliczeniach transakcji, wynikające z problemów występujących po stronie firmy inwestycyjnej lub dostawców płynności.

Ryzyko wykorzystania informacji poufnej: ryzyko związane z możliwością wykorzystania przez duże podmioty inwestycyjne, w tym banki inwestycyjne, informacji o istniejących zleceniach typu Stop, zdefiniowanych przez mniejsze podmioty inwestycyjne, np. fundusze hedgingowe lub inwestorów indywidualnych, na ich rachunkach maklerskich. W wyniku powszechnie występujących zmów cenowych, związanych z wykorzystaniem opisywanych informacji poufnych, może dochodzić do dostosowania cen instrumentów finansowych w celu zrealizowania licznych transakcji dokładnie na skumulowanych przez liczne podmioty inwestycyjne poziomach Stop, co generuje stratę po stronie podmiotów, posiadających niższe aktywa finansowe i nieposługujących się informacjami poufnymi. Opisywany proces często doprowadza do zmiany sentymentu na danym rynku poprzez efekt kapitulacji powiązany z wezwaniami do uzupełnienia depozytu.

b) Czynniki ryzyka, związane z inwestowaniem w kontrakty różnic kursowych (CFD), opartych o ceny indeksów giełdowych, towarów, obligacji i akcji (contracts for difference market)

Ryzyko, związane ze zmianami cen instrumentów bazowych: wartość kontraktów CFD uzależniona jest od ceny instrumentu bazowego danego kontraktu (indeks giełdowy, cena towaru, obligacji, czy też akcji). Występuje ryzyko niekorzystnego kształtowania się cen instrumentów bazowych, co ma negatywny wpływ na wycenę otwartej pozycji.

Ryzyko, związane ze stosowaniem dźwigni finansowej: ryzyko, że w przypadku nietrafnych decyzji inwestycyjnych, stosowanie instrumentów pochodnych może prowadzić do zwielokrotnienia strat w porównaniu do pozostałych lokat Spółki.

Ryzyko braku płynności: w okresach ograniczonej płynności (np. w czasie publikacji ważnych danych ekonomicznych, w nocy bądź w trakcie dni świątecznych) istnieje ryzyko wystąpienia rozszerzonych spreadów transakcyjnych (różnic między kursem kupna a kursem sprzedaży instrumentu bazowego), które mogą wpływać negatywnie na ceny otwieranych bądź zamykanych pozycji. W skrajnych sytuacjach, takich jak ogłoszenie niespodziewanej, przełomowej rynkowej informacji, zamknięcie istniejącej pozycji bądź otwarcie kolejnej może okazać się niemożliwe, np. z powodu przejściowego zawieszenia notowań danego rynku. Dotyczy to również zleceń typu Stop Loss.

Ryzyko powstania luki cenowej: luka cenowa oznacza skokową i nagłą zmianę ceny instrumentu bazowego bez utrzymania jej ciągłości i może wystąpić zarówno pomiędzy sesjami handlu na danym kontrakcie, jak i w trakcie sesji, w szczególności w momencie ogłaszania istotnych danych ekonomicznych, znacząco odbiegających od oczekiwań rynkowych. W wyniku powstania luki cenowej, zlecenia złożone przez Spółkę mogą zostać zrealizowane po znacznie mniej korzystnych cenach, niż te, które zostały ustalone w momencie wysyłania zleceń na rynek. Dotyczy to zarówno zleceń typu "po cenie rynkowej", jaki i Stop Loss i zleceń oczekujących. Strata powstała, w wyniku luki cenowej może przekroczyć wartość zainwestowanego kapitału.

Ryzyko operacyjne: polega na możliwości wystąpienia błędów systemu transakcyjnego, przy pomocy którego dokonywane są transakcje na rynku bądź przejściowych kłopotów w dostępie do Internetu i przesyłania danych. Czynniki te mogą skutkować opóźnieniem w realizacji zleceń, brakiem skuteczności ich wysyłania lub też ich realizacją na warunkach odmiennych, niż oczekiwane, w wyniku czego może wystąpić strata finansowa.

Ryzyko rozliczenia transakcji: ryzyko związane z możliwością występowania błędów lub opóźnień w rozliczeniach transakcji, wynikające z problemów występujących po stronie firmy

inwestycyjnej lub dostawców płynności.

Ryzyko wykorzystania informacji poufnej: ryzyko związane z możliwością wykorzystania przez duże podmioty inwestycyjne, w tym banki inwestycyjne, informacji o istniejących zleceniach typu Stop, zdefiniowanych przez mniejsze podmioty inwestycyjne, np. fundusze hedgingowe lub inwestorów indywidualnych, na ich rachunkach maklerskich. W wyniku powszechnie występujących zmów cenowych, związanych z wykorzystaniem opisywanych informacji poufnych, może dochodzić do dostosowania cen instrumentów finansowych w celu zrealizowania licznych transakcji dokładnie na skumulowanych przez liczne podmioty inwestycyjne poziomach Stop, co generuje stratę po stronie podmiotów, posiadających niższe aktywa finansowe i nieposługujących się informacjami poufnymi. Opisywany proces często doprowadza do zmiany sentymentu na danym rynku poprzez efekt kapitulacji powiązany z wezwaniami do uzupełnienia depozytu.

Ryzyko wystąpienia trendu pozornego: ryzyko, związane z podwyższoną zmiennością, panującą okresowo w szczególności na rynkach giełdowych i surowcowych, wpływających na wycenę kontraktów CFD, polegające na pojawieniu się silnego trendu, niezgodnego z fundamentami, obowiązującymi na rynku, w celu krótkotrwałego, lecz znacznego uatrakcyjnienia wycen przed kontynuacją głównego trendu. Ruch ten pojawia się często w wyniku plotki popartej wzmoczoną alokacją kapitału przez duże podmioty inwestycyjne, co może doprowadzić do błędnej alokacji kapitału wśród mniejszych podmiotów inwestycyjnych. Jaskrawym przykładem trendu pozornego jest tzw. „rajd bessy”.

c) Czynniki ryzyka, związane ze specyfiką rynków typu OTC (over the counter - tj. "pozagiełdowy, w wolnym obrocie"), w tym ryzyka związane z brokerem:

Ryzyko braku własności instrumentów bazowych: na rynku typu OTC dochodzi do zawierania transakcji ze standardem rozliczenia pieniężnego, tj. niewymagających dostarczenia instrumentu bazowego drugiej stronie transakcji ani jego posiadania. Wiąże się to z ryzykiem trudności w dochodzeniu praw przez Spółkę, w sytuacji konfliktu z firmą inwestycyjną, dotyczącego sposobu rozliczenia wykonanej transakcji, a w szczególności: ostatecznej ceny, po której zrealizowano transakcję, oraz czasu jej realizacji a także samego faktu zrealizowania bądź niezrealizowania transakcji.

Ryzyko decentralizacji rynku OTC: rynki typu OTC nie mają konkretnej lokalizacji, w związku z czym, ceny tych samych walorów na platformach transakcyjnych, oferowanych przez różne firmy inwestycyjne, mogą się znacząco od siebie różnić. Ta sama różnica może wystąpić również pomiędzy instrumentem z rynku OTC, a analogicznym instrumentem notowanym na rynku walutowym, giełdowym lub towarowym. Może to rodzić problem z ustaleniem właściwej ceny dokonanej transakcji, w sytuacji konfliktu z firmą inwestycyjną, za pośrednictwem której została ona realizowana.

Ryzyko, związane z istniejącym konfliktem interesów i nierzetelnością brokera: konflikt interesów może wystąpić na rynkach typu OTC, pomiędzy inwestorem a firmą inwestycyjną, z którą inwestor ma podpisaną umowę na świadczenie usług maklerskich. Zaistnieje on w szczególności w sytuacji, gdy drugą stroną dokonywanych przez inwestora transakcji będzie sama firma inwestycyjna (model market maker), a zatem zysk inwestora stanowić będzie stratę firmy inwestycyjnej i odwrotnie: strata inwestora stanowić będzie zysk firmy inwestycyjnej. Firmy inwestycyjne dążą do unikania konfliktu interesów, poprzez korzystanie z dostawców płynności bądź zabezpieczenie istniejących pozycji u innych brokerów, jednak nie eliminuje to problemu, tylko przenosi go na inne pole. W rezultacie, konflikt istnieje nadal pomiędzy inwestorem a różnymi dostawcami płynności bądź brokerami, u których dana firma inwestycyjna dokonuje zabezpieczenia pozycji. Opisane ryzyko wyraża się w tym, że firma inwestycyjna, w szczególności nierzetelna i najczęściej stosująca model market maker, może w ramach posiadanej polityki realizacji zleceń, podjąć działania niesprzyjające wypracowywaniu zysków przez inwestora. W skrajnych przypadkach może również dopuścić się próby nagięcia swojego regulaminu, w celu ograniczenia własnych strat. Przykłady takich działań niepożądanych to: nieuzasadnione rozszerzenie spreadu transakcyjnego, niekorzystna zmiana wartości punktów swapowych (kosztu ponoszonego przez inwestora, wynikającego z różnic oprocentowania między walutami), nieuzasadniona zmiana ceny instrumentu finansowego, celowe opóźnienie realizacji zleceń bądź poślizg cenowy na niekorzyść inwestora. Konsekwencją wszystkich wymienionych działań może być strata po stronie inwestora. Stosowanie przez firmę inwestycyjną dostatecznie dużej liczby rzetelnych dostawców płynności i przemyślanego modelu zabezpieczenia pozycji, w dużym stopniu łagodzi przedstawiony konflikt interesów.

Ryzyko płynności wybranego brokera oraz jego kontrahentów: płynność dokonywanych transakcji na rynkach typu OTC zależy od płynności oferowanej przez firmę inwestycyjną, z którą Spółka ma podpisaną umowę na świadczenie usług maklerskich, jak również od jego dostawców płynności. Opisane w pkt. a) i b) ryzyko płynności może zostać dodatkowo zwielokrotnione w przypadku, gdy dana firma inwestycyjna utraci przejściowo płynność w ramach realizowania transakcji na danym instrumencie finansowym. Może to spowodować znaczne straty po stronie Spółki.

Ryzyko zwielokrotnienia kosztów transakcyjnych: transakcje dokonywane na rynkach OTC wiążą się z następującymi kosztami, pobieranymi przez firmę inwestycyjną: spread walutowy (różnica między kurem kupna i sprzedaży waluty bądź instrumentu bazowego), prowizja od transakcji, swap (niezależny od firmy inwestycyjnej koszt utrzymania pozycji, wynikający z różnic oprocentowania pomiędzy walutami). Koszty te, w wyniku stosowania mechanizmu dźwigni finansowej, charakterystycznego dla rynków OTC, mogą zostać zwielokrotnione z powodu lewarowania wartości transakcji, od których są pobierane.

d) Czynniki ryzyka, związane z możliwością podlegania transakcji, dokonywanych w ramach portfela ASI różnym systemom prawnym oraz różnym jurysdykcjom, w zakresie dochodzenia roszczeń z tytułu ich realizacji:

Ryzyko obcego systemu prawnego: ryzyko zapisu w umowie o świadczenie usług maklerskich na rynku OTC pomiędzy brokerem zagranicznym a inwestorem o podleganiu wspomnianej umowy prawu obcemu. Zapis tego rodzaju w wielu przypadkach można uznać za niezgodny z art. 6 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych. Zapis mógłby znacząco utrudnić dochodzenie praw inwestora w przypadku sporu z brokerem.

Ryzyko niezrozumienia umowy z zagranicznym brokerem bądź błędnego tłumaczenia treści umowy na język polski: sytuacja ta może rodzić problemy z dopełnieniem obowiązków z tytułu zawartej umowy oraz realizacji praw z niej wynikających.

e) Główne czynniki ryzyka związane z pozostałymi lokatami ASI:

Ryzyko rynkowe: ryzyko przejawia się w prawdopodobieństwie utraty części lub całej wartości zakupu akcji lub ETF w związku ze spadkiem wartości instrumentu na giełdzie.

Ryzyko kredytowe: ryzyko to powstaje przede wszystkim w związku z ryzykiem niewypłacalności spółek, na które posiada ekspozycję ASI.

Ryzyko otoczenia makroekonomicznego: rozumiane przede wszystkim jako ryzyko polityczne, ryzyko międzynarodowe oraz ryzyko kontrahentów ASI.

f) Czynniki ryzyka, związane z możliwością wystąpienia specyficznych heurystyk:

Ryzyko rozliczenia miesięcznego: ryzyko, że konieczność dokonywania miesięcznych rozliczeń podatkowych z wyników inwestycyjnych ASI wpłynie negatywnie na końcowy wynik inwestycyjny portfela ASI w danym roku.

g) Główne czynniki ryzyka systemu finansowego: ryzyko związane z możliwością utraty płynności finansowej przez podmioty, mające znaczący udział w światowym systemie finansowym, spowodowane czynnikami takimi jak: silna recesja gospodarki światowej, stagflacja, kryzys zadłużenia i inne. W wyniku zmaterializowania się ryzyka systemowego, depozyty bankowe, w tym depozyty zabezpieczające transakcje na rynku OTC mogą utracić swą wartość nabywczą.

7. Ujawnienia związane ze zrównoważonym rozwojem

a) Spółka oświadcza, że w ramach prowadzonej polityki inwestycyjnej nie bierze pod uwagę głównych niekorzystnych skutków swoich decyzji inwestycyjnych dla czynników zrównoważonego rozwoju. Podejście takie jest motywowane stosunkowo niewielkim rozmiarem swojej działalności oraz spekulacyjnym charakterem działalności w większości polegającej na inwestowaniu na rynku FOREX/CFD, głównie w kontrakty na indeksy giełdowe (long/short) oraz pary walutowe. Niewielka skala działalności w połączeniu z globalnym charakterem instrumentów bazowych dla instrumentów finansowych będących przedmiotem lokat ASI, w ocenie ASI uzasadnia brak oceny wpływu inwestycji ASI na aspekty zrównoważonego rozwoju.

b) Stosownie do dyspozycji art. 3 SFDR Spółka oświadcza, że aktualnie nie przyjęła generalnej strategii dotyczącej wprowadzania do swojej działalności ryzyk dla zrównoważonego rozwoju w procesie podejmowania decyzji inwestycyjnych. Jednocześnie Zarządzający ASI przed podjęciem decyzji o dokonaniu inwestycji w konkretną lokatę dokonuje analizy głównych ryzyk charakterystycznych dla danej lokaty i nie jest wykluczone że w ramach analizy konkretnej lokaty będą również uwzględnione pewne ryzyka dla zrównoważonego rozwoju, o ile zdaniem Zarządzającego ASI będą miały.

- c) Stosownie do dyspozycji art. 7 Taksonomii Spółka oświadcza, że inwestycje w ASI nie uwzględniają unijnych kryteriów dotyczących zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej.

Szczegółowe zasady Strategii inwestycyjnej Alternatywnej Spółki Inwestycyjnej Take Profit Fund sp. z o.o. sp. k. (dalej „Strategia”)

Strategia została przygotowana w oparciu o brzmienie art. 5 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 231/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE w odniesieniu do zwolnień, ogólnych warunków dotyczących prowadzenia działalności, depozytariuszy, dźwigni finansowej, przejrzystości i nadzoru (Dz. Urz. UE L 83 z 22.03.2013), w związku z brzmieniem art. 70zc ust. 2 Ustawy.

1. Kategorie aktywów, w które Spółka może inwestować.

Spółka może inwestować wyłącznie w następujące kategorie lokat:

a) depozyty (lokaty w bankach krajowych),

b) instrumenty pochodne, w tym:

- instrumenty finansowe oparte o ceny walut (pary walutowe)
- kontrakty na różnice kursowe (CFD) na indeksy giełdowe
- kontrakty na różnice kursowe (CFD) na obligacje
- kontrakty na różnice kursowe (CFD) na surowce/ towary
- kontrakty na różnice kursowe (CFD) na akcje

c) akcje notowane na giełdach,

d) tytuły uczestnictwa w funduszach ETF.

Szczegółowy wykaz instrumentów finansowych, w które Spółka może inwestować, w zakresie pkt. b) powyżej, przedstawiony jest w załączniku.

2. Sektory przemysłowe, geograficzne lub inne sektory rynkowe bądź szczególne klasy aktywów, które są przedmiotem strategii inwestycyjnej Spółki.

Spółka nie stosuje ograniczeń geograficznych w Strategii.

Spółka nie stosuje ograniczeń przemysłowych lub sektorowych w Strategii.

Spółka będzie lokowała aktywa w kategorie lokat wskazane w Polityce oraz Strategii.

3. Opis polityki Spółki, w zakresie zaciągania pożyczek lub dźwigni finansowej.

Na potrzeby omówienia niniejszego punktu, stosuje się pojęcie dźwigni finansowej, zgodnie z art. 2 pkt 42b) Ustawy, rozumianej jako: każda metoda zwiększania ekspozycji ASI, w szczególności poprzez pożyczanie środków pieniężnych lub papierów wartościowych lub przez inwestycję w instrumenty pochodne lub prawa majątkowe, o których mowa w art. 145 ust. 1 pkt 6 Ustawy.

Spółka nie będzie zaciągać kredytów i pożyczek, pożyczać papierów wartościowych. Spółka zamierza inwestować w instrumenty pochodne, w tym niewystandaryzowane instrumenty pochodne, co będzie jedyną formą stosowania dźwigni finansowej, w ramach zarządzania portfelem ASI.

Wyliczenia stosowanej dźwigni dokonuje się w następujący sposób:

Na podstawie specyfikacji instrumentów finansowych, dostarczonej przez firmę inwestycyjną, dokonuje się obliczenia wartości nominalnej (w przeliczeniu na PLN) każdej istniejącej w portfelu pozycji.

Na podstawie danych z platformy Meta Trader 4, odczytuje się wartość, określaną na platformie jako: saldo rachunku (balance). Saldo rachunku nie zawiera wyniku (dodatniego bądź ujemnego), pochodzącego z wyceny aktualnie otwartych pozycji. Saldo rachunku stanowi wysokość depozytu zabezpieczającego, zdeponowanego w firmie inwestycyjnej, powiększonego o zyski i pomniejszonego o straty z wcześniej zamkniętych pozycji.

Dźwignię finansową wylicza się zgodnie ze wzorem: (suma wartości nominalnych wszystkich pozycji na instrumentach pochodnych + suma wkładów pieniężnych na depozytach bankowych + suma wartości księgowych pozostałych składników portfela) / (suma salda rachunku instrumentów pochodnych + suma wkładów pieniężnych na depozytach bankowych + suma wartości księgowych pozostałych składników portfela) i wyraża się w postaci $x:1$, gdzie x to dodatnia liczba wyrażona z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku; Sytuacja, w której $x < 1$ oznacza, że dźwignia nie została zastosowana, ponieważ wartość nominalna wszystkich pozycji w instrumentach pochodnych jest mniejsza niż wartość w PLN sumy depozytów zabezpieczających. Brak zastosowania mechanizmu dźwigni finansowej wystąpi często w początkowej fazie budowania ekspozycji w instrumentach pochodnych przez zarządzającego ASI.

Poniższe ograniczenia możliwości stosowania dźwigni finansowej zróżnicowane są pod względem grup ryzyka instrumentów pochodnych, wyszczególnionych w Załączniku do Strategii.

Ograniczenia stosowania dźwigni finansowej, w zależności od poziomu zabezpieczenia pozycji inwestycyjnych oraz grup ryzyka instrumentów pochodnych, tworzących ekspozycję:

a) 6:1 w sytuacji posiadania na rachunku pozycji inwestycyjnych, zabezpieczonych na poziomie Stop Loss, zdefiniowanym w Części 4 pkt. a Polityki Inwestycyjnej, które nie przekroczyły, bądź nieznacznie przekroczyły próg rentowności. Nieznaczne przekroczenie progu rentowności oznacza, że zysk z istniejących otwartych pozycji wynosi mniej, niż wartość bezwzględna ryzyka tej pozycji, zdefiniowanego w Części 4 pkt. a Polityki Inwestycyjnej.

- W sytuacji, gdy zbudowana w instrumentach pochodnych ekspozycja składa się w minimum 50% z instrumentów zgrupowanych w ramach "głównych par walutowych" i/ lub "głównych indeksów i surowców", w opisywanym przypadku stosuje się dźwignię maksymalną 6:1
- W sytuacji, gdy zbudowana w instrumentach pochodnych ekspozycja składa się w minimum 50% z instrumentów zgrupowanych w ramach "pozostałych par walutowych" i/ lub "pozostałych indeksów i surowców", w opisywanym przypadku obniża się dźwignię maksymalną do poziomu 5:1
- W sytuacji, gdy zbudowana w instrumentach pochodnych ekspozycja składa się w minimum 50% z instrumentów zgrupowanych w ramach "egzotycznych par walutowych" i/ lub "akcji", w opisywanym przypadku obniża się dźwignię maksymalną do poziomu 4:1

b) 12:1 w sytuacji posiadania na rachunku pozycji **zabezpieczonych** na poziomie przekraczającym próg rentowności. Oznacza to, że zamknięcie pozycji inwestycyjnych na przesuniętym poziomie Stop Loss wygeneruje dodatni zwrot z pozycji inwestycyjnych. Jednocześnie, w chwili zawierania transakcji, powodującej podniesienie dźwigni finansowej powyżej poziomu 6:1, aktualny zysk z istniejących otwartych pozycji inwestycyjnych wynosi nie mniej niż wartość bezwzględna pierwotnego ryzyka tych pozycji. (ryzyko pierwotne to ryzyko ustanowione przy zawieraniu transakcji). Maksymalna dźwignia finansowa, odpowiadająca zabezpieczonym pozycjom wynosi 6:1. Maksymalna dźwignia finansowa, odpowiadająca nowym otwartym pozycjom jest zgodna z pkt. a) i również wynosi 6:1. Zatem łączna wartość maksymalnej dźwigni finansowej, w opisywanym przypadku, wyniesie 12:1.

- W sytuacji, gdy zbudowana w instrumentach pochodnych ekspozycja składa się w minimum 50% z instrumentów zgrupowanych w ramach "głównych par walutowych" i/ lub "głównych indeksów i surowców", w opisywanym przypadku stosuje się dźwignię maksymalną 12:1
- W sytuacji, gdy zbudowana w instrumentach pochodnych ekspozycja składa się w minimum 50% z instrumentów zgrupowanych w ramach "pozostałych par walutowych" i/ lub "pozostałych indeksów i surowców", w opisywanym przypadku obniża się dźwignię maksymalną do poziomu 10:1
- W sytuacji, gdy zbudowana w instrumentach pochodnych ekspozycja składa się w minimum 50% z instrumentów zgrupowanych w ramach "egzotycznych par walutowych" i/ lub "akcji", w opisywanym przypadku obniża się dźwignię maksymalną do poziomu 6:1

c) 15:1 - dopuszcza się zastosowanie dźwigni 15:1, w sytuacji posiadania na rachunku pozycji długoterminowych, które są zabezpieczone znacząco powyżej progu rentowności. Oznacza to, że zamknięcie pozycji inwestycyjnych na przesuniętym poziomie Stop Loss wygeneruje dodatni zwrot z pozycji inwestycyjnych, większy bądź równy pierwotnej wartości bezwzględnej ryzyka tych pozycji. Jednocześnie, w chwili zawierania transakcji, powodującej podniesienie dźwigni finansowej powyżej poziomu 12:1, aktualny zysk z istniejących otwartych pozycji inwestycyjnych wynosi nie mniej, niż dwukrotność wartości bezwzględnej pierwotnego ryzyka tych pozycji.

W sytuacji, gdy zbudowana w instrumentach pochodnych ekspozycja składa się w minimum 50% z instrumentów zgrupowanych w ramach "głównych par walutowych" i/ lub "głównych indeksów i surowców", w opisywanym przypadku stosuje się dźwignię maksymalną 15:1

- W sytuacji, gdy zbudowana w instrumentach pochodnych ekspozycja składa się w minimum 50% z instrumentów zgrupowanych w ramach "pozostałych par walutowych" i/ lub "pozostałych indeksów i surowców", w opisywanym przypadku obniża się dźwignię maksymalną do poziomu 12,5:1

- W sytuacji, gdy zbudowana w instrumentach pochodnych ekspozycja składa się w minimum 50% z instrumentów zgrupowanych w ramach "egzotycznych par walutowych" i/ lub "akcji", w opisywanym przypadku obniża się dźwignię maksymalną do poziomu 7,5:1

15:1 to maksymalna dźwignia finansowa, możliwa do zastosowania w ramach Strategii.

Narzędziem, przeznaczonym do ścisłej kontroli ryzyka inwestycyjnego oraz dźwigni finansowej, jest autorski dziennik pozycji oraz oprogramowanie transakcyjne

Załącznik: Instrumenty pochodne, które mogą być nabywane/zbywane w ramach Polityki i Strategii, podzielone wg grup ryzyka:

Wyjaśnienie przyporządkowania instrumentów do poszczególnych grup ryzyka:

Instrumenty zostały przyporządkowane do poniższych grup ryzyka, według kryterium płynności, oraz udziału w rynkach FOREX i CFD. Uznaje się, że płynność instrumentów z grup a) i b) jest istotnie większa od płynności instrumentów z grup c) i d). Przyjmuje się również, że skutki pozostałych czynników ryzyka, opisanych w Strategii mogą wystąpić nieco rzadziej w grupach a) i b) niż w c) i d) Umownie, za najmniej płynne i najbardziej ryzykowne, uznaje się instrumenty z grup e) i f). Podział instrumentów na grupy ryzyka ma zastosowanie w ograniczeniach możliwości wykorzystania dźwigni finansowej oraz w limitach podejmowanego ryzyka inwestycyjnego, opisanych w Polityce i Strategii.

a) główne pary walutowe:

EURUSD: Euro do Dolara amerykańskiego

GBPUSD: Funt brytyjski do Dolara amerykańskiego

USDJPY: Dolar amerykański do Jena japońskiego

EURGBP: Euro do Funta brytyjskiego

USDCAD: Dolar amerykański do Dolara kanadyjskiego

USDCHF: Dolar amerykański do Franka szwajcarskiego

b) główne indeksy i surowce:

GOLD.f: kontrakt na różnicę kursową CFD na złoto

SILVER.f: kontrakt na różnicę kursową CFD na srebro

WTI.f: kontrakt na różnicę kursową CFD na ropę typu WTI

BRENT.f: kontrakt na różnicę kursową CFD na ropę typu Brent

US500.f: kontrakt na różnicę kursową CFD na indeks S&P500 Futures

US100.f: kontrakt na różnicę kursową CFD na indeks NASDAQ100 Futures

US30.f: kontrakt na różnicę kursową CFD na indeks DJIA Futures

DE30.f: kontrakt na różnicę kursową CFD na indeks DAX Futures

POL20.f: kontrakt na różnicę kursową CFD na indeks WIG20 Futures

EU50.f: kontrakt na różnicę kursową CFD na indeks DJ EURO STOXX50 Futures

TNOTE.f: kontrakt na różnicę kursową CFD na 10 letnie obligacje USA

EUROBUND.f: kontrakt różnicę kursową CFD na 10 letnie obligacje Niemiec

VOLX.f: kontrakt różnicę kursową CFD na indeks strachu (VIX)

USD_I.f: kontrakt różnicę kursową CFD na indeks Dolara amerykańskiego

c) pozostałe pary walutowe:

AUDUSD: Dolar australijski do Dolara amerykańskiego

NZDUSD: Dolar nowozelandzki do Dolara amerykańskiego

NZDJPY: Dolar nowozelandzki do Jena japońskiego

CADJPY: Dolar kanadyjski do Jena japońskiego

USDPLN: Dolar amerykański do Złotego polskiego

EURJPY: Euro do Jena japońskiego

AUDJPY: Dolar australijski do Jena japońskiego

EURCAD: Euro do Dolara kanadyjskiego
EURAUD: Euro do Dolara australijskiego
EURNZD: Euro do Dolara nowozelandzkiego
GBPJPY: Funt brytyjski do Jena japońskiego
GBPNZD: Funt brytyjski do Dolara nowozelandzkiego
AUDCAD: Dolar australijski do Dolara kanadyjskiego
AUDNZD: Dolar australijski do Dolara nowozelandzkiego
GBPAUD: Funt brytyjski do Dolara australijskiego
GBPCAD: Funt brytyjski do Dolara kanadyjskiego
GBPCHF: Funt brytyjski do Franka szwajcarskiego
EURCHF: Euro do Franka szwajcarskiego
AUDCHF: Dolar australijski do Franka szwajcarskiego
EURPLN: Euro do Złotego polskiego
CHFPLN: Frank szwajcarski do Złotego polskiego
GBPPLN: Funt brytyjski do Złotego polskiego
USDSEK: Dolar amerykański do Korony szwedzkiej
USDNOK: Dolar amerykański do Korony norweskiej
EURNOK: Euro do Korony norweskiej
EURSEK: Euro do Korony szwedzkiej
USDCZK: Dolar amerykański do Korony czeskiej
EURCZK: Euro do Korony czeskiej

d) pozostałe indeksy i surowce:

UK100.f: kontrakt na różnicę kursową CFD na indeks FTSE100 Futures
SUI20.f: kontrakt na różnicę kursową CFD na indeks SMI Futures
JPN225.f: kontrakt na różnicę kursową CFD na indeks Nikkei225 Futures
HK40.f: kontrakt na różnicę kursową CFD na indeks Hang Seng Futures
SPA35.f: kontrakt na różnicę kursową CFD na indeks IBEX Futures
ITA40.f: kontrakt na różnicę kursową CFD na indeks FTSE/MIB Futures
FRA40.f: kontrakt na różnicę kursową CFD na indeks CAC40 Futures
COPPER.f: kontrakt na różnicę kursową CFD na miedź
PLATINUM.f: kontrakt na różnicę kursową CFD na platynę
SUGAR.US.f: kontrakt na różnicę kursową CFD na cukier, typu 11
COCOA.US.f: kontrakt na różnicę kursową CFD na kakao
COFFEE.US.f: kontrakt na różnicę kursową CFD na kawę typu arabica
COTTON.f: kontrakt na różnicę kursową CFD na bawełnę
CORN.f: kontrakt na różnicę kursową CFD na kukurydzę
SOY.f: kontrakt na różnicę kursową CFD na soję
WHEAT.US.f: kontrakt na różnicę kursową CFD na pszenicę

e) egzotyczne pary walutowe:

USDHUF: Dolar amerykański do Forinta węgierskiego
USDTRY: Dolar amerykański do Liry tureckiej
USDMXN: Dolar amerykański do Peso meksykańskiego
USDZAR: Dolar amerykański do Randa południowoafrykańskiego
EURHUF: Euro do Forinta węgierskiego
EURTRY: Euro do Liry tureckiej

f) akcje:

AIG.US: kontrakt na różnicę kursową CFD na akcje spółki American International Group
AA.US: kontrakt na różnicę kursową CFD na akcje spółki American Airlines
AMAZON.US: kontrakt na różnicę kursową CFD na akcje spółki Amazon.com Inc.
APPLE.US: kontrakt na różnicę kursową CFD na akcje spółki Apple Inc.
BOEING.US: kontrakt na różnicę kursową CFD na akcje spółki The Boeing Company
CHEVRON.US: kontrakt na różnicę kursową CFD na akcje spółki Chevron Corporation
CITI.US: kontrakt na różnicę kursową CFD na akcje spółki Citigroup
COCACOLA.US: kontrakt na różnicę kursową CFD na akcje spółki The Coca-Cola Company
DISNEY.US: kontrakt na różnicę kursową CFD na akcje spółki The Walt Disney Company
EXXONM.US: kontrakt na różnicę kursową CFD na akcje spółki Exxon Mobil Corporation
FACEBOOK.US: kontrakt na różnicę kursową CFD na akcje spółki Facebook Inc
FERRARI.US: kontrakt na różnicę kursową CFD na akcje spółki Ferrari
GE.US: kontrakt na różnicę kursową CFD na akcje spółki General Electric Company
GMOTORS.US: kontrakt na różnicę kursową CFD na akcje spółki General Motors Company
GOLDMAN.US: kontrakt na różnicę kursową CFD na akcje spółki Goldman Sachs Group
GOOGLE.US: kontrakt na różnicę kursową CFD na akcje spółki Alphabet Inc.
IBM.US: kontrakt na różnicę kursową CFD na akcje spółki International Business Machines Corp.
J&J.US: kontrakt na różnicę kursową CFD na akcje spółki Johnson & Johnson
JPMORGAN.US: kontrakt na różnicę kursową CFD na akcje spółki JP Morgan Chase & Co.
MSTRCARD.US: kontrakt na różnicę kursową CFD na akcje spółki MasterCard Inc.
MCDONALD.US: kontrakt na różnicę kursową CFD na akcje spółki McDonald's Corporation

NETFLIX.US: kontrakt na różnicę kursową CFD na akcje spółki Netflix Inc.
NIKE.US: kontrakt na różnicę kursową CFD na akcje spółki Nike Inc.
P&G.US: kontrakt na różnicę kursową CFD na akcje spółki Procter & Gamble Corporation
PEPSI.US: kontrakt na różnicę kursową CFD na akcje spółki PepsiCo
PFIZER.US: kontrakt na różnicę kursową CFD na akcje spółki Pfizer
TWITTER.US: kontrakt na różnicę kursową CFD na akcje spółki Twitter Inc.
UPS.US: kontrakt na różnicę kursową CFD na akcje spółki United Parcel Service
WALMART.US: kontrakt na różnicę kursową CFD na akcje spółki Walmart Stores
ALLIANZ.DE: kontrakt na różnicę kursową CFD na akcje spółki Allianz DE
BAYER.DE: kontrakt na różnicę kursową CFD na akcje spółki Bayer AG
BMW.DE: kontrakt na różnicę kursową CFD na akcje spółki BMW AG
DAIMLERC.DE: kontrakt na różnicę kursową CFD na akcje spółki Daimler AG
DBANK.DE: kontrakt na różnicę kursową CFD na akcje spółki Deutsche Bank AG
DTELEKOM.DE: kontrakt na różnicę kursową CFD na akcje spółki Deutsche Telekom AG
LUFTHANS.DE: kontrakt na różnicę kursową CFD na akcje spółki Deutsche Lufthansa AG
SIEMENS.DE: kontrakt na różnicę kursową CFD na akcje spółki Siemens AG
VOLWAGEN.DE: kontrakt na różnicę kursową CFD na akcje spółki Volkswagen AG